

LEGE Nr. 164/2021 din 18 iunie 2021

privind acceptarea Convenției globale pentru recunoașterea calificărilor din învățământul superior, adoptată la Paris la 25 noiembrie 2019

EMITENT: PARLAMENTUL ROMÂNIEI
PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 615 din 22 iunie 2021

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

ARTICOL UNIC

Se acceptă Convenția globală pentru recunoașterea calificărilor din învățământul superior, adoptată la Paris la 25 noiembrie 2019.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor [art. 75](#) și ale [art. 76](#) alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
LUDOVIC ORBAN

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 18 iunie 2021.
Nr. 164.

CONVENȚIE GLOBALĂ
pentru recunoașterea calificărilor din învățământul superior*)

*) Traducere.

Paris, 25 noiembrie 2019

Preambul

Conferința generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură, convocată la Paris în perioada 12 - 27 noiembrie 2019, pentru cea de-a 40-a sesiune, inspirată de o voință comună de consolidare a legăturilor educaționale, geografice, umanitare, culturale, științifice și socioeconomice între statele părți și pentru a consolida dialogul dintre regiuni și împărtășirea instrumentelor și practicilor de recunoaștere, reamintind Convenția Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO), care prevede că "scopul Organizației este de a contribui la menținerea păcii și securității consolidând, prin educație, știință și cultură, colaborarea dintre națiuni", luând în considerare prevederile Cartei Națiunilor Unite din 1945, ale [Declarației](#) Universale a Drepturilor Omului din 1948, ale [Convenției](#) Națiunilor Unite privind statutul refugiaților din 1951 și ale [protocolului](#) din 1967, ale [Convenției](#) privind statutul apatrizilor din 1954, ale Convenției UNESCO împotriva discriminării în educație din 1960 și în special articolul 4a, [Pactul](#) internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale din 1966 și Convenția UNESCO privind învățământul tehnic și vocațional din 1989,

luând în considerare, de asemenea, Recomandarea UNESCO privind recunoașterea studiilor și calificărilor din învățământul superior din 1993; Recomandarea UNESCO cu privire la statutul cadrelor didactice din învățământul superior din 1997; Declarația Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene din 2007; și Recomandarea UNESCO privind știința și cercetătorii științifici din 2017,

bazându-se pe convențiile regionale UNESCO privind recunoașterea calificărilor din învățământul superior,

reafirmând responsabilitatea statelor părți de a promova o educație de calitate, incluzivă și echitabilă, la toate nivelurile și oportunități de învățare pe tot parcursul vieții pentru toți,

conștientă de creșterea cooperării internaționale în învățământul superior, a mobilității studenților, lucrătorilor, profesioniștilor, cercetătorilor și a cadrelor universitare, a schimbărilor în cercetarea științifică și a diferitelor moduri, metode, dezvoltări și inovații în predare și învățare,

considerând învățământul superior, furnizat atât de instituțiile publice, cât și de cele private, ca un bun public și o responsabilitate publică și fiind conștientă de necesitatea de a păstra și proteja principiile libertății academice și autonomiei instituțiilor de învățământ superior,

convinsă că recunoașterea internațională a calificărilor din învățământul superior va facilita învățarea interdependentă și dezvoltarea cunoștințelor prin mobilitatea cursanților, a învățării, a cadrelor universitare, cercetării științifice și a cercetătorilor, precum și a lucrătorilor și profesioniștilor și va consolida cooperarea internațională în învățământul superior,

respectând diversitatea culturală dintre statele părți, inclusiv, printre altele, diferențele dintre tradițiile și valorile educaționale ale învățământului superior,

dorind să răspundă nevoii unei convenții globale privind recunoașterea calificărilor din învățământul superior pentru a completa convențiile regionale UNESCO privind recunoașterea calificărilor din învățământul superior și să consolideze coeziunea dintre acestea,

convinsă, de asemenea, de necesitatea de a găsi soluții comune, practice și transparente pentru a îmbunătăți practicile de recunoaștere la nivel global,

convinsă, în plus, că o asemenea convenție va permite promovarea mobilității internaționale, precum și comunicarea și cooperarea în materie de proceduri corecte și transparente de recunoaștere și asigurarea calității și integrității academice în învățământul superior la nivel mondial,

adoptă la 25 noiembrie 2019 această convenție.

SECȚIUNEA I

Definirea termenilor

ART. I

În sensul prezentei convenții se aplică următoarele definiții:

- *acces (la învățământul superior)*: dreptul acordat oricărei persoane care deține o calificare de a aplica și de a fi luat în considerare pentru admiterea la un nivel de învățământ superior;

- *admitere (la instituții și programe de învățământ superior)*: actul sau sistemul prin care solicitanților calificați li se permite să urmeze studii într-o instituție și/sau într-un anume program de învățământ superior;

- *asigurarea calității*: un proces continuu de evaluare a calității unui sistem, a unei instituții sau a unui program de învățământ superior de către autoritatea sau autoritățile competente pentru a asigura părților interesate că standardele educaționale satisfăcătoare sunt menținute și îmbunătățite permanent;

- *autoritate competentă*: persoană fizică sau entitate care are autoritatea, capacitatea sau puterea legală de a îndeplini o funcție desemnată;

- *autoritate competentă în materie de recunoaștere*: o entitate care, în conformitate cu legile, reglementările, politicile sau practicile unui stat parte, evaluează calificările și/sau ia decizii în materie de recunoaștere a calificărilor;

- *cadru calificărilor*: un sistem de clasificare, publicare și organizare a calificărilor a cărui calitate este validată în funcție de un set de criterii;

- *calificare*:

(a) *calificare de învățământ superior*: orice grad, diplomă, certificat sau titlu emis(ă) de o autoritate competentă care atestă finalizarea cu succes a unui program de învățământ superior sau validarea învățării anterioare, dacă este cazul;

(b) *calificarea care dă acces la învățământul superior*: orice grad, diplomă, certificat sau titlu emis(ă) de o autoritate competentă și care atestă finalizarea cu succes a unui program de învățământ sau validarea învățării anterioare, după caz, și care oferă titularului calificării dreptul de a fi luat în considerare pentru admiterea în învățământul superior;

- *cerințe*:

(a) *cerințe generale*: condiții care trebuie îndeplinite pentru accesul în învățământul superior sau la un anumit nivel din cadrul acestuia sau pentru obținerea unei calificări de învățământ superior de un anumit nivel;

(b) *cerințe specifice*: condiții care trebuie să fie îndeplinite, pe lângă cerințele generale, pentru admiterea la un anumit program de învățământ superior sau pentru obținerea unei calificări specifice de învățământ superior într-un anumit domeniu de studiu;

- *convenții regionale de recunoaștere*: convențiile UNESCO privind recunoașterea calificărilor din învățământul superior din fiecare dintre regiunile UNESCO, în special Convenția internațională cu privire la recunoașterea studiilor, diplomelor și titlurilor din învățământul superior din statele arabe și europene riverane Mării Mediterane;

- *diferențe substanțiale*: deosebiri semnificative între calificarea din străinătate și calificarea din statul parte atât de importante încât, cel mai probabil, l-ar împiedica pe solicitant să reușească în activitatea dorită, cum ar fi, în special, continuarea la studii, activități de cercetare sau oportunități de angajare;

- *diploma comună internațională*: un tip de diplomă care atestă educația transfrontalieră; o singură diplomă recunoscută și/sau autorizată și conferită în comun de cel puțin două instituții de învățământ superior aparținând mai multor țări la finalizarea unui program integrat, coordonat și oferit în comun;

- *educație transfrontalieră*: orice modalitate de învățare care implică circulația peste granițele statelor părți a persoanelor, cunoștințelor, programelor, furnizorilor și programelor de studii, incluzând, în special, programe de diplome comune internaționale, educație transnațională, educație extrateritorială și educație fără frontiere beneficiind de asigurarea calității;

- *evaluare*: aprecierea calificărilor, studiilor parțiale sau a învățării anterioare ale unui aplicant de către o autoritate competentă în materie de recunoaștere cu rol în evaluarea calificărilor;

- *instituție de învățământ superior*: instituție care furnizează învățământ superior, recunoscută de către autoritatea competentă a unui stat parte ca aparținând sistemului său de învățământ superior;

- *învățare anterioară*: experiențe, cunoștințe, abilități, atitudini și competențe pe care o persoană le-a dobândit ca rezultat al învățării formale, nonformale sau informale, care sunt evaluate prin raportare la un anumit set de norme, obiective sau rezultate ale învățării;

- *învățare formală*: învățare derivată din activități desfășurate într-un cadru de învățare structurat, care conduce la o calificare formală și care este furnizată de o instituție de învățământ recunoscută de către autoritățile competente ale unui stat parte să furnizeze acest tip de învățare;

- *învățare informală*: învățare care se realizează în afara sistemului de educație formală și care rezultă din activități din viața de zi cu zi legate de muncă, familie, comunitate locală sau timp liber;

- *învățare nonformală*: învățare realizată într-un cadru de educație sau de formare care pune accent pe viața profesională și care nu aparține sistemului de educație formală;

- *învățare pe tot parcursul vieții*: un proces care se referă la toate activitățile de învățare formale, nonformale sau informale, care se desfășoară pe întreaga durată de viață a unei persoane și care are scopul de a îmbunătăți și dezvolta capacitățile umane, cunoștințele, abilitățile, atitudinile și competențele;

- *învățământ superior*: orice tip de programe sau seturi de cursuri de studii de nivel universitar recunoscute de autoritățile competente ale unui stat parte ca aparținând sistemului său de învățământ superior;

- *mobilitate*: deplasarea fizică sau virtuală a persoanelor în afara țării lor pentru a studia, cerceta, predă sau lucra;

- *moduri de învățare netradiționale*: mecanisme formale, nonformale și informale care permit furnizarea de programe educaționale și activități de învățare care nu se bazează exclusiv pe interacțiunea față în față între cadru didactic și cursant;

- *persoană strămutată*: persoană obligată să își părăsească localitatea sau mediul său și activitățile profesionale pentru a se muta într-o altă localitate sau într-un alt mediu;

- *program de învățământ superior*: un program de studii universitare recunoscut de către autoritatea competentă a unui stat parte sau a unei unități teritoriale a acestuia ca aparținând sistemului său de învățământ superior și a cărui finalizare cu succes îi oferă studentului o calificare de învățământ superior;

- *recunoaștere*: o confirmare oficială de către o autoritate competentă în materie de recunoaștere a validității și a nivelului academic ale unei calificări, ale studiilor parțiale sau a învățării anterioare efectuate în străinătate, pentru a acorda solicitantului, în special, dar fără a se limita la:

(a) dreptul de a solicita admiterea în învățământul superior; și/sau

(b) posibilitatea de a căuta oportunități de angajare;

- *recunoașterea parțială*: recunoașterea parțială a unei calificări complete și finalizate care nu poate fi în întregime recunoscută din cauza diferențelor substanțiale dovedite de către o autoritate competentă în materie de recunoaștere;

- *regiune*: orice zonă geografică care corespunde cu definiția regiunilor adoptată de UNESCO în vederea implementării, de către Organizație, a activităților regionale, și anume: Africa, Statele Arabe, Asia și Pacific, Europa și America Latină și Caraibe;

- *rezultate ale învățării*: cunoștințele și competențele dobândite de un cursant la finalizarea unui proces de învățare;

- *sistem de educație formală*: sistemul de educație al unui stat parte, inclusiv toate entitățile recunoscute oficial cu responsabilitate în domeniul educației, precum și instituțiile publice și private de învățământ la toate nivelurile, recunoscute de autoritățile competente ale unui stat parte și autorizate astfel să furnizeze educație și alte servicii legate de educație;

- *solicitant*:

(a) o persoană care prezintă autorității competente în materie de recunoaștere o calificare, studii parțiale sau dovezi de învățare anterioară în scopul evaluării și/sau recunoașterii; sau

(b) o entitate care acționează în numele unei persoane cu acordul său;

- *solicitant calificat*: o persoană fizică care a îndeplinit criteriile relevante și care este considerată eligibilă să aplice pentru admiterea în învățământul superior;

- *studii parțiale*: orice parte a unui program de învățământ superior care a fost evaluat și care, deși nu este un program complet în sine, corespunde dobândirii semnificative de cunoștințe, abilități, atitudini și competențe;

- *unități teritoriale*: entități oficiale ale unui stat parte la prezenta convenție la nivelul jurisdicțiilor subnaționale, precum provincii, state, județe sau cantoane, în conformitate cu [articolul XX](#) (b) din prezenta convenție, sisteme constituționale federale sau neunitare.

SECȚIUNEA II

Obiectivele convenției

ART. II

Bazându-se pe convențiile regionale de recunoaștere și consolidând coordonarea acestora, realizările și revizuirile lor, prezenta convenție vizează următoarele obiective:

1. promovarea și consolidarea cooperării internaționale în învățământul superior;
2. sprijinirea inițiativelor, politicilor și inovațiilor interregionale în scopul realizării cooperării internaționale în învățământul superior;
3. facilitarea mobilității globale și încurajarea meritului în învățământul superior în interesul reciproc al titularilor calificărilor, instituțiilor de învățământ superior, angajatorilor și oricărei alte părți interesate a statelor părți la prezenta convenție, cu respectarea și înțelegerea diversității sistemelor de învățământ superior ale statelor părți;
4. furnizarea unui cadru global, incluziv pentru recunoașterea echitabilă, transparentă, coerentă, într-un timp rezonabil și acceptabil a calificărilor din învățământul superior;
5. respectarea, susținerea și protejarea autonomiei și diversității instituțiilor și sistemelor de învățământ superior;
6. consolidarea încrederii în calitatea și corectitudinea calificărilor, în special prin promovarea integrității și a practicilor etice;
7. promovarea unei culturi de asigurare a calității în instituțiile și sistemele de învățământ superior și dezvoltarea capacităților necesare pentru asigurarea fiabilității, coerenței și complementarității în asigurarea calității, precum și în ceea ce privește cadrele de calificare și recunoașterea calificărilor pentru a favoriza mobilitatea internațională;
8. promovarea dezvoltării, colectării și a schimbului de informații accesibile, actualizate, credibile, transparente și relevante și diseminarea bunelor practici între părțile interesate, statele părți și regiuni;
9. promovarea, prin recunoașterea calificărilor, a accesului incluziv și echitabil la un învățământ superior de calitate și susținerea oportunităților de învățare pe tot parcursul vieții pentru toți, inclusiv pentru refugiați și persoane strămutate;

10. încurajarea utilizării optime la nivel global a resurselor umane și educaționale în vederea promovării educației pentru dezvoltare durabilă și pentru a contribui la dezvoltarea structurală, economică, tehnologică, culturală, democratică și socială a tuturor societăților.

SECȚIUNEA III

Principii de bază pentru recunoașterea calificărilor din învățământul superior

ART. III

Pentru recunoașterea calificărilor din învățământul superior, prezenta convenție stabilește următoarele principii:

1. orice persoană are dreptul la evaluarea calificărilor în scopul aplicării pentru admiterea la studii de învățământ superior sau căutarea de oportunități de angajare;
2. recunoașterea calificărilor trebuie să fie transparentă, corectă, efectuată într-un timp rezonabil și nediscriminatorie în conformitate cu regulile și reglementările fiecărui stat parte și să fie accesibilă din punct de vedere financiar;
3. deciziile de recunoaștere se bazează pe încredere, criterii clare, precum și pe proceduri echitabile, transparente și nediscriminatorii și subliniază importanța fundamentală a accesului echitabil la învățământul superior ca bun public care poate conduce la oportunități de angajare;
4. deciziile de recunoaștere se bazează pe informații adecvate, credibile, accesibile și actualizate privind sistemele, instituțiile și programele de învățământ superior și mecanisme de asigurare a calității care sunt furnizate de autoritățile competente ale statelor părți, centrele oficiale naționale de informare sau entități similare;
5. deciziile de recunoaștere sunt luate cu respectarea diversității sistemelor de învățământ superior din întreaga lume;
6. autoritățile competente în materie de recunoaștere care realizează evaluări în vederea recunoașterii calificărilor acționează cu bună-credință, motivează în mod clar deciziile și dispun de mecanisme de contestare a deciziilor de recunoaștere;
7. solicitanții care doresc recunoașterea calificărilor oferă cu bună-credință informații și documente adecvate și precise cu privire la calificările obținute și au dreptul să conteste deciziile luate în această privință;
8. statele părți se angajează să adopte măsuri pentru eradicarea tuturor formelor de practici frauduloase cu privire la calificările din învățământul superior prin încurajarea utilizării tehnologiilor contemporane și activităților de rețea între statele părți.

SECȚIUNEA IV

Obligațiile statelor părți la convenție

Prezenta convenție stabilește următoarele obligații pentru statele părți:

ART. IV

Recunoașterea calificărilor care dau acces la învățământul superior

1. Fiecare stat parte recunoaște, în scopul accesului la sistemul său de învățământ superior, calificările și învățarea anterioară documentate sau certificate, dobândite în alte state părți care îndeplinesc cerințele generale de acces la învățământul superior în acele state părți, cu excepția cazului în care pot fi identificate diferențe substanțiale între cerințele generale pentru acces în statul parte în care s-a obținut calificarea și cele din statul parte în care este

recunoscută calificarea. În caz contrar este suficient ca un stat parte să permită titularului unei calificări emise într-un alt stat parte să obțină o evaluare a acestei calificări.

2. Calificările dobândite prin moduri recunoscute de învățare netradiționale care fac subiectul unor mecanisme de asigurare a calității vor fi evaluate în conformitate cu normele și reglementările statului parte sau ale unității teritoriale a acestuia, în baza acelorași criterii ca cele aplicate calificărilor similare dobândite prin modurile de învățare tradiționale.

3. În cazul în care o calificare oferă acces în statul parte în care s-a obținut calificarea numai la anumite tipuri de instituții sau programe de studii superioare, fiecare stat parte acordă titularilor acestor calificări acces la instituții sau programe similare aparținând sistemului său de învățământ superior, dacă sunt disponibile, cu excepția cazului în care nu pot fi identificate diferențe substanțiale.

ART. V

Recunoașterea calificărilor din învățământul superior

1. Fiecare stat parte recunoaște calificările de învățământ superior obținute într-un alt stat parte, cu excepția cazului în care nu pot fi identificate diferențe substanțiale între calificarea pentru care se solicită recunoașterea și calificarea corespunzătoare în statul parte în care recunoașterea este solicitată. În caz contrar este suficient ca un stat parte să permită titularului unei calificări de învățământ superior eliberate într-un alt stat parte să obțină o evaluare a calificării respective, la cererea sa.

2. Calificările de învățământ superior dobândite prin moduri recunoscute de învățare netradiționale care fac subiectul unui mecanism comparabil de asigurare a calității și care sunt considerate ca aparținând sistemului de învățământ superior al unui stat parte vor fi evaluate conform regulilor și reglementărilor statului parte în care se solicită recunoașterea sau ale unității teritoriale a acestuia, folosind aceleași criterii ca cele aplicate unei calificări similare dobândite prin moduri de învățare tradiționale.

3. Calificările de învățământ superior dobândite în cadrul educației transfrontaliere, programelor de diplome comune internaționale sau prin orice alt program comun realizat în mai multe țări, dintre care cel puțin una este un stat parte la prezenta convenție, vor fi evaluate conform regulilor și reglementărilor statului parte sau ale unității teritoriale a acestuia, conform acelorași criterii ca cele aplicate calificărilor dobândite în urma programelor derulate într-o singură țară.

4. Recunoașterea într-un stat parte a unei calificări de învățământ superior eliberate într-un alt stat parte produce cel puțin unul dintre următoarele rezultate:

(a) oferă titularului dreptul de a solicita admiterea la studii de învățământ superior complementare, în aceleași condiții ca cele aplicabile titularilor de calificări de învățământ superior din statul parte în care se solicită recunoașterea; și/sau

(b) oferă titularului dreptul de a utiliza titlul asociat unei calificări de învățământ superior în conformitate cu legile sau reglementările statului parte sau ale unității teritoriale a acestuia în care se solicită recunoașterea.

În plus, evaluarea și recunoașterea pot permite solicitanților calificați să caute oportunități de angajare în funcție de legile și reglementările statului parte sau ale unității teritoriale a acestuia în care se solicită recunoașterea.

5. În cazul în care o autoritate competentă în materie de recunoaștere este în măsură să demonstreze diferențe substanțiale între calificarea pentru care se solicită recunoașterea și calificarea corespunzătoare în statul parte în care se solicită recunoașterea, trebuie să stabilească dacă poate fi acordată recunoașterea parțială.

6. Fiecare stat parte poate subordona recunoașterea calificărilor de învățământ superior eliberate conform dispozițiilor privind educația transfrontalieră sau de o instituție străină de învățământ care operează în jurisdicția sa cerințelor specifice din legislația sau reglementările din statul parte sau ale unității teritoriale ale acestuia sau acordurilor specifice încheiate cu statul parte de origine al unei astfel de instituții.

ART. VI

Recunoașterea studiilor parțiale și a învățării anterioare

1. Fiecare stat parte poate recunoaște, în scopul finalizării unui program de învățământ superior sau continuării studiilor de învățământ superior, după caz, și ținând cont de legislația statelor părți privind accesul, studiile parțiale dovedite prin documente sau certificate sau învățarea anterioară dovedită prin documente sau atestată, dobândită într-un alt stat parte, cu excepția cazului în care pot fi identificate diferențe substanțiale între studiile parțiale sau învățarea anterioară și partea din programul de învățământ superior căruia i-ar corespunde în statul parte în care se solicită recunoașterea. În caz contrar este suficient ca un stat parte să permită unei persoane care a efectuat studii parțiale dovedite prin documente sau certificate sau învățare anterioară documentată sau certificată într-un alt stat parte să obțină o evaluare a acestor studii parțiale sau a învățării anterioare, la cererea persoanei în cauză.

2. Finalizarea parțială, documentată sau certificată, a programelor de învățământ superior furnizate prin moduri recunoscute de învățare netradiționale care fac obiectul unor mecanisme comparabile de asigurare a calității și care sunt considerate o parte a sistemului de învățământ superior dintr-un stat parte este evaluată în conformitate cu regulile și reglementările statului parte sau din unitatea teritorială a acestuia, folosind aceleași criterii ca și cele aplicate studiilor parțiale furnizate prin moduri de învățare tradiționale.

3. Finalizarea parțială, dovedită prin documente sau certificate, a programelor de învățământ superior furnizate prin educație transfrontalieră, a diplomelor comune internaționale sau a oricărui alt program comun desfășurat în mai multe țări, dintre care cel puțin una este un stat parte la prezenta convenție, va fi evaluată în conformitate cu legislația acestuia sau a unității teritoriale a acestuia, utilizând aceleași criterii ca și cele aplicate studiilor parțiale efectuate într-o singură țară.

ART. VII

Recunoașterea studiilor parțiale și a calificărilor deținute de refugiați și persoane strămutate

Fiecare stat parte adoptă măsurile necesare și posibile, în cadrul sistemului său de învățământ și în conformitate cu dispozițiile sale constituționale, legislative și de reglementare, pentru a elabora proceduri rezonabile care să permită să se evalueze echitabil și eficient dacă refugiații și persoanele strămutate îndeplinesc cerințele relevante pentru accesul la învățământul superior, continuarea programelor complementare de învățământ superior sau pentru căutarea de oportunități de angajare, inclusiv în cazurile în care studiile parțiale, învățarea anterioară sau calificările dobândite într-o altă țară nu pot fi justificate prin documente.

ART. VIII

Informații pentru evaluare și recunoaștere

1. Fiecare stat parte trebuie să creeze sisteme transparente care să permită descrierea completă a calificărilor și rezultatelor învățării obținute pe teritoriul său.

2. Fiecare stat parte, în măsura în care este posibil în funcție de situația și structura sa constituțională, legislativă și de reglementare, trebuie să creeze un sistem obiectiv și credibil

pentru aprobarea, recunoașterea și asigurarea calității instituțiilor sale de învățământ superior în scopul consolidării încrederii în sistemul său de învățământ superior.

3. Fiecare stat parte trebuie să înființeze și să mențină un centru național de informare sau entități similare pentru a oferi acces la informații relevante, precise și actualizate privind sistemul său de învățământ superior.

4. Fiecare stat parte trebuie să încurajeze utilizarea tehnologiilor pentru a asigura un acces facil la informații.

5. Fiecare stat parte trebuie:

(a) să ofere acces la informații legitime și precise despre sistemele sale de învățământ superior, calificările sale, asigurarea calității și cadrele de calificare, dacă este cazul;

(b) să faciliteze diseminarea și accesul la informații precise referitoare la sistemele de învățământ superior, calificările din învățământul superior și calificările care dau acces la învățământ superior din alte state părți;

(c) să ofere consultanță și informații, după caz, cu privire la recunoaștere, inclusiv în ceea ce privește criteriile și procedurile de evaluare a calificărilor și dezvoltarea materialelor de bune practici în recunoaștere în conformitate cu legile, reglementările și politicile statelor părți; și

(d) să asigure furnizarea, într-un termen rezonabil, a informațiilor adecvate cu privire la orice instituție aparținând sistemului său de învățământ superior și la orice program derulat de către astfel de instituții, în scopul de a permite autorităților competente ale altor state părți să stabilească dacă, din punctul de vedere al calității calificărilor emise de aceste instituții, se justifică recunoașterea în statul parte în care aceasta se solicită.

ART. IX

Evaluarea aplicațiilor

1. În primul rând, responsabilitatea furnizării de informații adecvate revine solicitantului care trebuie să ofere aceste informații cu bună-credință.

2. Fiecare stat parte se asigură că instituțiile aparținând sistemului său de învățământ furnizează în măsura posibilului, la cerere, într-un termen rezonabil și gratuit, informații relevante titularului unei calificări sau unei instituții sau autorităților competente în materie de recunoaștere ale statului parte în care se solicită recunoașterea.

3. Fiecare stat parte se asigură că organismul care realizează o evaluare în vederea recunoașterii justifică motivele pentru care o cerere nu îndeplinește cerințele sau care sunt diferențele substanțiale identificate.

ART. X

Informații privind autoritățile competente în materie de recunoaștere

1. Fiecare stat parte va desemna oficial depozitarului prezentei convenții autoritățile competente care iau decizii în materie de recunoaștere în cadrul jurisdicției sale.

2. În cazul în care există autorități competente la nivel central în materie de recunoaștere într-un stat parte, acestea se supun imediat dispozițiilor prezentei convenții și iau măsurile necesare pentru a-i asigura aplicarea în jurisdicția statului parte menționat.

3. În cazul în care competența de a lua decizii cu privire la recunoaștere este la nivelul unităților teritoriale, statul parte va furniza depozitarului un raport succint privind situația sa sau structura constituțională la momentul semnării sau al depunerii instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare și al oricărei modificări ulterioare a structurii. În asemenea cazuri, autoritățile competente ale unităților teritoriale astfel desemnate vor lua, pe cât posibil, ținând cont de situația și structura constituțională a statului, măsurile pentru a asigura aplicarea prevederilor prezentei convenții în cadrul jurisdicției statului parte respectiv.

4. În cazul în care competența de a lua decizii cu privire la recunoaștere revine, în mod distinct, instituțiilor de învățământ superior sau altor entități, fiecare stat parte sau unitate teritorială a acestuia, potrivit situației sau structurii sale constituționale, trebuie să transmită textul prezentei convenții acestor instituții de învățământ superior sau entități și să ia toate măsurile necesare pentru a încuraja favorabil luarea sa în considerare și aplicarea dispozițiilor acesteia.

5. Dispozițiile alineatelor 2, 3 și 4 din prezentul articol se aplică, *mutatis mutandis*, obligațiilor ce revin statelor părți în temeiul prezentei convenții.

ART. XI

Cerințe suplimentare pentru admiterea la programe de învățământ superior

1. În cazul în care admiterea la anumite programe de învățământ superior este condiționată de îndeplinirea unor cerințe specifice, pe lângă cerințele generale de acces, autoritățile competente ale statului parte în cauză pot impune aceleași cerințe specifice titularilor calificărilor obținute în alte state părți sau pot evalua dacă solicitanții titulari ai calificărilor obținute în alte state părți îndeplinesc cerințele echivalente.

2. În cazul în care calificările nu dau acces la învățământ superior în statul parte în care au fost obținute decât dacă sunt însoțite de o atestare a promovării unor examene suplimentare, ca și condiție prealabilă de acces, celelalte state părți pot condiționa accesul de aceleași cerințe sau pot oferi o alternativă care să permită îndeplinirea acestor cerințe suplimentare în cadrul propriului sistem de învățământ.

3. Fără a aduce atingere dispozițiilor [articolului IV](#), admiterea la o anumită instituție de învățământ superior sau la un anumit program din cadrul unei astfel de instituții poate fi restricționată sau selectivă, conform unor reglementări corecte și transparente.

4. În ceea ce privește alineatul 3 din prezentul articol, procedurile de admitere trebuie să fie concepute astfel încât să asigure că evaluarea calificărilor obținute în străinătate se realizează conform principiilor transparenței, corectitudinii și nediscriminării, menționate la [articolul III](#).

5. Fără a aduce atingere dispozițiilor [articolului IV](#), admiterea la o anumită instituție de învățământ superior poate fi condiționată de cunoașterea suficientă de către titularul calificării a limbii sau a limbilor de studiu ale instituției în cauză sau a altor limbi specifice.

6. În vederea admiterii la programe de învățământ superior, fiecare stat parte poate condiționa recunoașterea calificărilor emise de o instituție de învățământ străină care își desfășoară activitatea în jurisdicția sa de îndeplinirea cerințelor specifice din legislația și reglementările sale sau ale unității teritoriale a acestuia sau de acorduri specifice încheiate cu statul parte de origine al acestei instituții.

SECȚIUNEA V

Structuri de implementare și cooperare

ART. XII

Structuri de implementare

Statele părți convin să implementeze prezenta convenție prin sau în cooperare cu:

1. structurile naționale de implementare;
2. rețelele de structuri naționale de implementare;
3. organizațiile naționale, regionale și globale de acreditare, asigurare a calității, pentru cadrele calificărilor și de recunoaștere a calificărilor;
4. Conferința interguvernamentală a statelor părți;

5. comitetele convențiilor regionale privind recunoașterea.

ART. XIII

Structuri naționale de implementare

1. Pentru a facilita recunoașterea calificărilor de învățământ superior, statele părți se angajează să pună în aplicare prezenta convenție prin intermediul organismelor competente, inclusiv al centrelor naționale de informare sau al entităților similare.

2. Fiecare stat parte va notifica Secretariatului Conferinței interguvernamentale a statelor părți structurile sale naționale de implementare și va informa cu privire la orice modificare în această privință.

3. Structurile naționale de implementare trebuie să formeze și să participe activ în cadrul acestora.

ART. XIV

Rețelele structurilor naționale de implementare

1. Sub auspiciile Conferinței interguvernamentale a statelor părți, rețelele sunt compuse din structurile naționale de implementare ale statelor părți și trebuie să susțină și să sprijine implementarea practică a prezentei convenții.

2. Rețelele trebuie să furnizeze, la cerere, statelor părți schimbul de informații, consolidarea capacităților și asistență tehnică.

3. Rețelele depun eforturi să consolideze cooperarea interregională în cadrul prezentei convenții și să mențină legăturile cu Conferința interguvernamentală a statelor părți.

4. Statele părți pot participa la rețelele regionale existente stabilite prin intermediul convențiilor regionale de recunoaștere sau pot constitui rețele noi. Participarea la rețelele regionale existente va fi supusă acordului comitetelor convențiilor regionale de recunoaștere relevante.

ART. XV

Conferința interguvernamentală a statelor părți

1. Se constituie o conferință interguvernamentală a statelor părți, denumită în continuare *Conferința*.

2. Conferința este compusă din reprezentanți ai tuturor statelor părți la prezenta convenție.

3. Statele care nu sunt state părți la prezenta convenție și președinții comitetelor convențiilor regionale de recunoaștere sunt invitate să participe la reuniunile Conferinței în calitate de observatori.

4. Organizațiile internaționale și regionale relevante, precum și reprezentanții organizațiilor guvernamentale și nonguvernamentale active în domeniul recunoașterii calificărilor din învățământul superior pot fi, de asemenea, invitați să participe la reuniunile Conferinței în calitate de observatori.

5. Conferința se reunește în sesiuni ordinare cel puțin o dată la 2 ani. Se poate întâlni în sesiune extraordinară, dacă se decide acest lucru sau la cererea a cel puțin o treime din statele părți. Conferința va avea între sesiuni un program de lucru interimar. Conferința prezintă un raport la fiecare din sesiunile ordinare ale Conferinței generale a UNESCO.

6. Conferința se reunește pentru prima dată în termen de 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentei convenții și, la acel moment, își va adopta regulamentul intern.

7. Conferința se angajează să promoveze aplicarea prezentei convenții și să supravegheze implementarea acesteia prin adoptarea de recomandări, declarații, modele de bune practici sau orice text subsidiar relevant la nivel global sau interregional.

8. Conferința poate adopta instrucțiuni operaționale pentru statele părți la prezenta convenție, în consultare cu comitetele convențiilor regionale de recunoaștere.

9. Conferința sprijină punerea în aplicare a rezultatelor activităților de monitorizare și raportare către organismele de conducere ale UNESCO cu privire la implementarea prezentei convenții.

10. Conferința cooperează cu comitetele convențiilor regionale de recunoaștere sub auspiciile UNESCO.

11. Conferința trebuie să asigure schimbul de informații necesare cu comitetele convențiilor regionale de recunoaștere.

12. Conferința examinează în vederea adoptării proiectele de amendamente la prezenta convenție în conformitate cu [articolul XXIII](#). Amendamentele adoptate nu aduc atingere principiilor de recunoaștere transparentă, echitabilă, într-un timp rezonabil și nediscriminatorie menționate în prezenta convenție.

13. Secretariatul Conferinței este asigurat de directorul general al UNESCO. Secretariatul pregătește documentația Conferinței, elaborează ordinea de zi pentru reuniuni și supraveghează executarea deciziilor sale.

SECȚIUNEA VI

Clauze finale

ART. XVI

Ratificarea, acceptarea sau aprobarea de către statele membre

1. Prezenta convenție este supusă ratificării, acceptării sau aprobării de către statele membre ale UNESCO și de Sfântul Scaun în conformitate cu procedurile lor constituționale și legislative specifice.

2. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare se depun la directorul general al UNESCO.

ART. XVII

Aderarea

1. Prezenta convenție este deschisă aderării oricărui stat care nu este membru UNESCO, dar care este membru al Națiunilor Unite și care este invitat de Conferința generală UNESCO să adere la convenție.

2. Prezenta convenție este de asemenea deschisă aderării unor teritorii care beneficiază de o autonomie internă deplin recunoscută ca atare de către Organizația Națiunilor Unite, dar care nu au deplină independență în conformitate cu Rezoluția 1514 (XV) a Adunării Generale și care au competența în chestiunile reglementate de prezenta convenție, inclusiv competența de a încheia tratate cu privire la astfel de domenii.

3. Instrumentele de aderare sunt depuse la directorul general al UNESCO.

ART. XVIII

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție intră în vigoare la trei luni de la data depunerii celui de-al douăzecilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, dar numai în ceea ce privește statele părți care au depus instrumentele respective de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la sau înainte de această dată.

2. Prezenta convenție intră în vigoare cu privire la orice alt stat parte la 3 luni după depunerea de către acesta a instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

ART. XIX

Relația dintre statele părți la prezenta convenție și părțile la convențiile regionale de recunoaștere și la alte tratate

1. Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea la oricare dintre convențiile regionale de recunoaștere nu reprezintă o condiție necesară pentru ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea la prezenta convenție.

2. Statele părți la prezenta convenție:

(a) încurajează sprijinul reciproc între prezenta convenție și celelalte tratate la care sunt părți, în special convențiile regionale de recunoaștere; și

(b) au în vedere dispozițiile relevante din prezenta convenție atunci când interpretează și aplică convențiile regionale de recunoaștere la care sunt părți sau când își asumă alte obligații internaționale.

3. Nicio dispoziție din prezenta convenție nu poate fi interpretată ca modificând drepturile și obligațiile statelor părți în numele convențiilor regionale de recunoaștere și oricăror altor tratate la care sunt părți.

4. Pentru a asigura o interacțiune coerentă între prezenta convenție, convențiile regionale de recunoaștere, orice alte acorduri bilaterale sau multilaterale relevante și orice alt/altă tratat sau convenție existent(ă) sau viitor/viitoare la care un stat parte poate fi sau poate deveni parte, nicio dispoziție din prezenta convenție nu poate fi considerată ca derogând de la dispozițiile mai favorabile recunoașterii, în special de la dispozițiile privind centrele naționale de informare, rețelele și diferențele substanțiale.

ART. XX

Sisteme constituționale federale sau neunitare

Recunoscând că acordurile internaționale sunt în mod egal obligatorii pentru statele părți, indiferent de sistemele lor constituționale, următoarele dispoziții se aplică statelor părți care au un sistem constituțional federal sau neunitar:

(a) în ceea ce privește dispozițiile prezentei convenții, a căror aplicare este de competența puterii legislative federale sau centrale, obligațiile guvernului federal sau central vor fi aceleași ca pentru acele state părți care nu sunt state federale;

(b) în ceea ce privește dispozițiile convenției, a căror aplicare este de competența unităților teritoriale ale unui stat parte, cum ar fi provinciile, statele, județele sau cantoanele care nu sunt obligate, în virtutea sistemului constituțional al federației, să ia măsuri legislative, guvernul federal va aduce respectivele dispoziții, dacă este necesar, la cunoștința autorităților competente din unitățile teritoriale, cu avizul favorabil pentru adoptarea lor.

ART. XXI

Denunțarea

1. Orice stat parte poate denunța, în orice moment, prezenta convenție.

2. Denunțarea este notificată printr-un instrument depus în scris la directorul general al UNESCO.

3. Denunțarea produce efecte la 12 luni de la primirea instrumentului pentru denunțare. Nu va afecta în niciun fel obligațiile care decurg din prezenta convenție de care statul parte care denunță convenția este ținut până la data la care are loc retragerea efectivă.

4. Denunțarea prezentei convenții nu va avea niciun impact cu privire la:

(a) deciziile de recunoaștere luate (anterior) în conformitate cu dispozițiile prezentei convenții;

(b) evaluările în curs în vederea recunoașterii în conformitate cu prezenta convenție.

ART. XXII

Funcțiile depozitarului

Directorul general al UNESCO, ca depozitar al prezentei convenții, informează statele membre ale organizației, statele care nu sunt membre ale organizației menționate la [articolul XVII](#), precum și Organizația Națiunilor Unite cu privire la:

(a) depunerea tuturor instrumentelor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare prevăzute la [articolele XVI și XVII](#);

(b) denunțările prevăzute la [articolul XXI](#);

(c) amendamentele aduse convenției, adoptate în conformitate cu [articolul XXIII](#), și data propusă pentru intrarea în vigoare în conformitate cu [articolul XXIII](#).

ART. XXIII

Amendamente

1. Orice stat parte la prezenta convenție poate, printr-o comunicare scrisă adresată directorului general al UNESCO, să propună amendamente la prezenta convenție. Directorul general va circula o astfel de comunicare către toate statele părți. Dacă în termen de 6 luni de la data expedierii comunicării nu mai puțin de jumătate dintre statele părți la convenție răspund favorabil cererii, directorul general va prezenta această propunere la următoarea sesiune a Conferinței interguvernamentale a statelor părți pentru dezbatere și eventuala adoptare.

2. Amendamentele sunt adoptate cu o majoritate de două treimi din statele părți prezente și care votează.

3. Odată adoptate, amendamentele la prezenta convenție sunt prezentate statelor părți pentru ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

4. Pentru statele părți care au ratificat, acceptat, aprobat sau aderat la acestea, amendamentele la prezenta convenție intră în vigoare la 3 luni de la depunerea, de două treimi dintre statele părți, a instrumentelor menționate la alineatul 3 din prezentul articol.

Ulterior, pentru fiecare stat parte care ratifică, acceptă, aprobă sau aderă la un amendament, respectivul amendament intră în vigoare la 3 luni de la data la care statul parte și-a depus instrumentul de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

5. Un stat care devine parte la prezenta convenție după intrarea în vigoare a amendamentelor în conformitate cu alineatul 4 din prezentul articol, în absența exprimării unei intenții diferite, se consideră a fi:

(a) un stat parte la prezenta convenție astfel cum a fost revizuită; și

(b) un stat parte la prezenta convenție care nu a fost revizuită, în raport cu orice stat parte care nu este obligat de aceste amendamente.

ART. XXIV

Înregistrarea la Organizația Națiunilor Unite

În conformitate cu articolul 102 din Carta Organizației Națiunilor Unite, prezenta convenție va fi înregistrată la Secretariatul Națiunilor Unite, la cererea directorului general al UNESCO.

ART. XXV

Texte autentice

Această convenție a fost redactată în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă, toate cele șase texte fiind egal autentice.
